

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 6 czerwca 1883.

82.

Ustawa z dnia 23 maja 1883,

o częściowej zmianie §§. 74 i 76 powszechnej ustawy o księgach gruntowych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowilem i stanowią co następuje:

§. 1.

Dział parceli katastralnej w księdze gruntowej, o ile nie chodzi o parcelę, której linie obwodowe tworzą kwadrat lub prostokąt, najwięcej 20 metrów szerokości mający i której dział ma być uskuteczniiony według krotnych części parceli, nastąpić może tylko na podstawie planu geometrycznego (sytuacyjnego), sporządzonego i uwierzytelnionego przez urzędnika pomiarowego katastru lub przez upoważnionego technika prywatnego.

W tych przypadkach, w których plan nie jest potrzebny, dział opisać należy dokładnie w dokumencie, który służyć ma za podstawę do wpisu w księgach gruntowych.

Opis ten, jakoteż plan powinien czynić zadość przepisom, tyczącym się utrzymywania katastru w ewidencji a które osobnem rozporządzeniem podane będą do wiadomości.

Oprócz planu oryginalnego, złożyć ma strona dwie kopie wierzytelne, wolne od stępla, z których jedna, w razie pozwolenia na dział żądany, będzie zachowana w zbiorze dokumentów, druga zaś dołączona zostanie do rezolucyi, która zakomunikowana być ma władzy wymiaru należytości. Kopia, przeznaczona do zbioru dokumentów, zastąpiona być może oryginałem.

Jeżeli w sądzie księgi gruntowej znajduje się już szkic działu parceli katastralnej, zakomunikowany przez władzę katastralną, strona, prosząca o wykonanie działu hipotecznego, może odwołać się do tego szkicu a w takim razie nie jest obowiązana do złożenia planu i kopij tegoż.

§. 2.

Wpisy do ksiąg gruntowych, których podstawy ustanowione zostały w toku postępowania spadkowego w formie, odpowiadającej wymogom wpisu hipotecznego, uskuteczni z urzędu, jeżeli interesowani nie podadzą prośby odpowiedniej istniejącym przepisom ustawowym, sąd spadek pertraktujący, skoro przyznanie spadku stanie się prawomocnem, jeżeli dokumenty potrzebne do pozwolenia na wpis, o ile nie są niemi wygotowania orzeczeń sądu spadku pertraktującego, znajduje się w tymże sądzie.

Zarządzenia, które mają być wydane z urzędu, o ile interesowani nie złożą przeciwnej deklaracyi, wstrzymać należy aż do upływu sześciu tygodni od chwili, w której przyznanie spadku nabędzie mocy prawa.

Odpisy dokumentów, przeznaczone do zbioru dokumentów i do zakomunikowania władzy wymiaru należitości, ma strona przedstawić wcześniej sądowi spadku pertraktującemu, w przeciwnym razie sporządzone będą z urzędu, za poborem podwójnej opłaty, ustanowionej za odpisy urzędowe wierzytelne.

Stronie, która do wykonania postanowień powyższych składa dokumenty i odpisy dokumentów, wydać należy, jeśli tego żąda, potwierdzenie odbioru. Do złożenia tychże nie potrzeba robić osobnego podania.

Gdy księga gruntowa, do której wpis ma być wciągnięty, utrzymywana jest nie w sądzie spadku pertraktującym, tenże zawezwie właściwy sąd księgi gruntowej, aby uskutecznił wpis.

§. 3.

Gdy sąd księgi gruntowej, w skutek postępowania spadkowego, otrzyma wiadomość urzędową, że nie uskutecznił wpisu do księgi gruntowej prawa rzeczowego, stanowiącego podstawę do opłaty podatku gruntowego, lub gdy władza katastralna prosi sąd księgi gruntowej, aby zarządził zaniedbane wpisanie takiego prawa do księgi gruntowej, sąd winien stronie, która tego zaniedbała, wyznaczyć po jej wysłuchaniu termin, w którym ma przywieść do skutku uporządkowanie stanu księgi gruntowej, albo, jeżeli zachodzą przeszkody, wykazać, że poczyniła kroki, celem ich usunięcia.

Przekroczenie tego terminu, którego dotrzymanie ma być z urzędu dopilnowane, pociągnie za sobą karę pieniężną, którą należy z góry zagrozić, w ponownych zaś przypadkach podwyższać, w kwocie od 1 do 50 zł. wal. austr.

Postępowanie toczyć się ma według przepisów o postępowaniu w sprawach nie spornych.

Podania, protokoły, załączki, rubra, o ile tyczą się tylko zastosowania przepisów powyższych a przedmiotem ich nie jest prośba strony o pozwolenie na wpis do księgi gruntowej, są wolne od stępla.

§. 4.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom sprawiedliwości i skarbu.

Wiedeń, dnia 23 maja 1883.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Pražák r. w.

Dunajewski r. w.

83.**Ustawa z dnia 23 maja 1883,**

o utrzymywaniu w ewidencji katastru podatku gruntowego.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

I. Przepisy ogólne.**Cel ewidencji.****§. 1.**

W celu domagania się od tego, który kiedykolwiek będzie rzeczywistym gruntu posiadaczem, podatku, odpowiedniego rozciągłości jego posiadłości, podatkowi podlegającej a położonej w jednej gminie podatkowej (katastralnej), wypracowania, wygotowane na zasadzie ustawy z dnia 24 maja 1869 (Dz. u. p. Nr. 88) o uregulowaniu podatku gruntowego, tudzież ustaw późniejszych z dnia 6 kwietnia 1879 (Dz. u. p. Nr. 54) i z dnia 28 marca 1880 (Dz. u. p. Nr. 34), utrzymywane być mają w ścisłej ewidencji pod względem zdarzających się zmian. Współwłaściciele uważani będą odnośnie do przedmiotu opodatkowania tylko za jednego kontrybuenta i domaganie się podatku tylko do jednego z nich ma być wystósowane.

Arkusze posiadania doręczyć należy właścicielom gruntów jednocześnie z nakazami zapłaty, wydanymi z powodu stanowczego przepisania podatku gruntowego na rok 1883, na podstawie arkuszy posiadania. Od każdego arkusza opłacać trzeba należytość wynoszącą 5 centów.

Przedmiot ewidencji.**W ogólności.****§. 2.**

Przedmiotem utrzymywania w ewidencji są przeto w ogólności wszelkie zmiany, które nastąpią we względzie rozciągłości gminy podatkowej, osoby posiadacza, przedmiotów podatkowi podlegających, i nakoniec w skutek sprostowania arkusza posiadania, pierwotnie wypracowanego, tudzież map.

W szczególności.

a) We względzie zmian w rozciągłości gminy podatkowej.

§. 3.

Zmiany, które nastąpią w rozciągłości ościennych gmin podatkowych, są przedmiotem ewidencji dopiero po stanowczem zatwierdzeniu zmiany granic, mocą rozporządzenia administracyjnego.

b) We względzie zmian w osobie posiadacza.

§. 4.

Zmiany w osobie posiadacza następują odnośnie do jednej całej posiadłości, pojedynczych całych parcel lub części parcel (działy gruntów), gdy rzeczywiste posiadanie przeszło na inną osobę przez darowiznę, w skutek aktu prawnego, odpłatnego (kupna, zamiany itd.), w skutek przeniesienia z powodu

śmierci, mocą orzeczenia sędziego, w skutek zastosowania przepisu ustawowego (wywłaszczenia ze względów publicznych lub w skutek zaokrąglenia stanu posiadania, dokonanego celem powszechnego uregulowania posiadłości [kommasacji] itd.).

c) We względzie trwałych zmian w przedmiocie.

§. 5.

Za trwałe zmiany w przedmiocie, które stosownie do określonych w §fie 2 ustawy z dnia 2 maja 1869 (Dz. u. p. Nr. 88) uwolnień od podatku, uzasadniają ubytek, lub z powodu, iż ten tytuł uwalniający odpadł, przyrost do czystego dochodu i podatku, uważać należy następujące zmiany:

1. gdy grunty lub części tychże z powodu trzęsienia ziemi (oberwania się ziemi, zwalania się skał), wymulenia, zmian biegu rzek lub zalewów morskich, są całkiem zniszczone lub uczynione trwale nieurodzajnymi w skutek tych lub jakichkolwiek innych nadzwyczajnych wydarzeń żywiołowych;

2. gdy pojedyncze parcele użyte zostaną na jeden z następujących celów, jakoto:

a) na bagna, jeziora i stawy, o ile nie będą uprawiane sposobem rolniczym i nie przynoszą dochodu ani z rybołóstwa ani z porostu trzciny lub dobywania torfu;

b) na drogi publiczne dla pieszych lub jezdnych, na ścieżki flisowskie i gościńce, rynki, place koło kościołów i ulice, na kanały i wodociągi służące do celów publicznych, na łożyska rzek i strumieni;

c) na cmentarze publiczne;

d) pod budowę domów lub na dziedzicze;

e) do wyrobu soli morskiej;

3. gdy przez przymulenie, przez zmieniony bieg rzek, przez cofnięcie się morza albo skutkiem jakichkolwiek innych wydarzeń w przyrodzie powstaną nowe urodzajne powierzchnie gruntowe, albo gdy powierzchnie dotychczas nieurodzajne, staną się przez uprawę urodzajnymi. Atoli zmiany, powstające w skutek przymuleń, o tyle tylko kwalifikują się do uwidocznienia według przepisów o utrzymywaniu ewidencji, o ile powierzchnie gruntowe, nowo powstałe, wznoszą się po nad średni stan wody;

4. gdy przedmioty, wzmiankowane powyżej pod liczbą 2 niniejszego paragrafu, zmieniają swoje przeznaczenie i przez uprawę pierwotną, będą znowu przynosiły dochód.

d) We względzie czasowej zmiany w przedmiotach.

§. 6.

Czasowe zmiany w przedmiotach następują, gdy przez nadzwyczajne wydarzenia żywiołowe, urodzajna powierzchnia całych gruntów lub ich części zostanie tak zasypana żwirem lub piaskiem, że dłużej niż przez rok, w którym wypadek żywiołowy nastąpił, grunt uszkodzony lub jego część nie przynosi żadnego dochodu i ta przerwa prawidłowej gospodarki usunięta być może tylko za pomocą siły ludzkiej, której jednak nie wymaga zwykła metoda gospodarcza a właściwie że tylko tym sposobem można zbierać znowu plon rolniczy.

Na takie wszakże czasowe zmiany w przedmiocie, należy zważać tylko wtedy, gdy chodzi o role, łąki, ogrody, winnice i pastwiska, a i co do tych rodzajów uprawy nie uzasadniają prawa do względów owe wypadki żywiołowe, które

przypisywać należy przyczynom miejscowym lub klimatycznym, powtarzającym się peryodycznie i które przeto już przy ocenieniu i klasyfikacyi dochodu, podjętych w celu uregulowania podatku gruntowego, były wzięte w rachubę.

e) We względzie trwałych zmian uprawy.

§. 7.

Zbadanie i zanotowanie trwałych zmian rodzaju uprawy stanowić ma pracę przygotowawczą do rewizyi katastru podatku gruntowego, uskutecznić się mającej stósownie do §. 41 ustawy z dnia 24 maja 1869 (Dz. u. p. Nr. 88) i przeto rozciągać się ma tylko na takie zmiany rodzaju uprawy, które według naturalnych stosunków i oświadczenia interesowanych posiadaczy gruntów, okazują się rzeczywiście trwałemi.

f) We względzie omyłek pisarskich.

§. 8.

Za omyłki pisarskie uważają się i podlegają korekcie te przypadki, w których posiadacz, wymieniony w arkuszu posiadania, lub zamieszczone w tymże oznaczenia rodzaju uprawy, klasy i obowiązku płacenia podatku lub uwolnienia od podatku, nie zgadzają się z wypracowaniem klasyfikacyjnem lub reklamacyjnem.

Tu należą także te przypadki, w których w istniejących wypracowaniach katastralnych, niezgodnie ze stosunkami rzeczywistemi, drogi prywatne oznaczone zostały jako własność publiczna lub drogi publiczne, jako majątek prywatny. W obu ostatnich przypadkach zmiany te uskutecznione być mają dopiero wtedy, gdy właściwa władza administracyjna lub sąd wyda w tej mierze stanowczą decyzją.

g) We względzie błędów rachunkowych.

§. 9.

Za błędy rachunkowe, które winny być sprostowane, uważane być mają zdarzające się w arkuszach posiadania niezgodności z wypracowaniami pomiarowemi, szacunkowemi lub reklamacyjnemi we względzie oznaczeń wielkości powierzchni lub czystego dochodu.

h) We względzie błędów w wykreśleniu na mapie.

§. 10.

Sprostowanie na mapie nastąpić ma, gdy wykreślenie położenia i postaci parcel na mapie nie zgadza się z rzeczywistemi stosunkami.

Zgodność księgi gruntowej z katastrem.

§. 11.

Kataster podatku gruntowego z jednej a księgi kolei żelaznych, księgi górnicze, tudzież nowe księgi gruntowe (Landtafeln), założone na podstawie wypracowań regulacyi podatku gruntowego z drugiej strony, utrzymywać należy w ciągłej zgodności.

W tym celu zdarzające się zmiany we względzie ciała hipotecznego, oznaczenia pojedynczych przedmiotów i wykreślenia ich na mapie uwidocznione być mają tak w katastrze, jakoteż w księdze gruntowej.

Urzędy do utrzymywania ewidencji.

§. 12.

Przyjmowanie zmian, które zajdą i uwidocznianie ich w wypracowaniach katastru podatku gruntowego, uskuteczniają pod zwierzchniczym kierunkiem ministerstwa skarbu a pośrednim władz skarbowych krajowych, urzędnicy pomiarowi, technicznie wykształceni a do tego ustanowieni.

Współdziałanie władz i urzędów publicznych.

§. 13.

Władze publiczne i urzędy przyczyniać się mają do utrzymania zgodności wypracowań katastralnych ze stosunkami rzeczywistymi, przez uwiadomianie urzędnika pomiarowego o wszelkich zmianach, o których się dowiedzą.

Urzędnikowi pomiarowemu wydawać należy na żądanie potwierdzenia urzędowe co do zmian, aktami stwierdzonych.

Szczególne współdziałanie władzy ksiąg gruntowych i urzędów podatkowych, określone jest w postanowieniach, poniżej zamieszczonych.

§. 14.

Gminy obowiązane są przeznaczyć bezpłatnie lokal, którego urzędnik pomiarowy potrzebować będzie do pertraktacji.

Nadto każdego czasu na żądanie urzędnika pomiarowego

1. dostarczyć mają podwoję za opłatą należyci wymierzonej, z doliczeniem dodatku krajowego,

2. robotników i posłańców a w razie potrzeby łodzi z majtkami do ich obsługi za zwykłym miejscowym wynagrodzeniem dziennym, nakoniec sygnałów, palików a według okoliczności materiału potrzebnego do zrobienia rozgraniczenia, po cenach miejscowych.

§. 15.

W tych przypadkach, w których na zasadzie ustawy niniejszej potrzebna jest interwencya przełożonego gminy lub jego zastępcy (reprezentanta wyłączonych obszarów dworskich) lub osób zaufanych, wszyscy ci nie mają prawa do żądania od skarbu wynagrodzenia.

II. Stwierdzenie zmian.

Ogólny obowiązek posiadaczy gruntów donoszenia o zmianach.

§. 16.

Posiadacze gruntów obowiązani są, jeżeli chcą uniknąć następstw szkodliwych, w dalszych rozdziałach wymienionych, donosić w przeciągu sześciu tygodni piśmiennie lub ustnie urzędowi podatkowemu lub urzędnikowi pomiarowemu o wszelkiej zmianie, której ulegnie ich posiadanie we względzie osoby posiadacza lub przedmiotu podatku gruntowego a mianowicie:

1. we względzie zmiany posiadania po dokonaniem przeniesieniu posiadania;
2. we względzie zmiany w przedmiocie, gdy zajdzie wypadek, z którego wynika ubytek lub przyrost przedmiotu.

Obowiązkowi doniesienia w myśl ustępu 1 stanie się zadosyć, gdy w przeciągu czterech tygodni podana będzie prośba o zahipotekowanie, lub gdy w terminie ustawowym uczynione będzie doniesienie gwoli wymiaru opłat.

Doniesienie o takich w przedmiocie zmianach, które nastąpiły w skutek wydarzeń żywiołowych w czasie od dnia 1 stycznia 1881 aż do dnia, w którym ustawa niniejsza zacznie obowiązywać, uważane będzie za uczynione w czasie właściwym, gdy będzie uczynione w przeciągu sześciu tygodni od terminu, w którym ustawa niniejsza nabędzie mocy obowiązującej.

Przyjmowanie doniesień.

a) W urzędzie podatkowym.

§. 17.

Urząd podatkowy przyjmować ma doniesienia posiadaczy gruntów w każdym czasie, wszakże z zastrzeżeniem, że jeżeli tożsamości przedmiotów, o które chodzi, nie dowodzą już doniesienia lub dalsze szczegóły przez stronę podane lub tożsamość ich nie może być stwierdzona od razu z tej przyczyny, ponieważ potrzebne do tego mapy katastralne wziął ze sobą urzędnik pomiarowy, w chwili uczynienia doniesienia gdzieindziej zajęty, strona uwiadamiąca obowiązana jest stanąć ponownie przed urzędnikiem pomiarowym, jak tylko tenże przybędzie do gminy dla podjęcia dochodzeń lub do siedziby urzędu podatkowego w celu przyjmowania uwiadomień (§. 18).

b) Przez urzędnika pomiarowego.

§. 18

Urzędnik pomiarowy obowiązany jest przyjmować doniesienia właścicieli gruntów

a) tak wtedy, gdy jest w gminie obecny, jakoteż

b) podczas pobytu w siedzibie urzędu podatkowego, gdzie co trzeci miesiąc winien bawić najmniej trzy dni.

Tenże obowiązany jest zapowiadać przybycie swoje do gminy na dni ośm przedtem a swój pobyt w siedzibie urzędu podatkowego najmniej na miesiąc przedtem przez przełożonego właściwej gminy a w przypadku b) przez przełożonych wszystkich gmin urzędu podatkowego, za pomocą obwieszczenia, które ogłoszone być ma w sposób w miejscu używany.

Postępowanie celem stwierdzenia zmian.

a) W ogólności.

§. 19.

Na podstawie tych o zmianach doniesień, które nadejdą do urzędu podatkowego lub do urzędnika powiatowego i na podstawie uwiadomień, otrzymanych od sądów księgi gruntowej, urzędów wymiaru należności, jakoteż wszelkich innych władz i urzędów publicznych, urzędnik pomiarowy obowiązany jest podejmować corocznie w okresie letnim, to jest zwyczajnie w czasie od dnia 1 maja do końca października, w gminach okręgu, do którego jest przeznaczony, dochodzenie zmian już oznajmionych, lub które jeszcze będą mu doniesione podczas pobytu w tychże gminach albo które z urzędu spostrzeżone zostały. Dochodzenie

na miejscu ma być jednak zaniechane w tym przypadku, gdy wyjaśnienie otrzymać można przez przejrzanie ksiąg publicznych w sądzie utrzymywanych lub aktów urzędowych, w siedzibie urzędu podatkowego dostępnych, a żadne okoliczności nie wskazują tego, że od tego czasu zaszła ponowna zmiana w owym przedmiocie lub w osobie posiadacza.

Podejmując dochodzenie, wezwać trzeba najprzód obwieszczeniem w §. 18 przewidzianem interesowanych posiadaczy gruntów, aby w dniu do tego wyznaczonym przybyli do kancelaryi gminnej i wykazali urzędnikowi pomiarowemu zmiany, które zaszły.

b) W szczególności co do zmian posiadania.

§. 20.

Gdy dokumentami publicznymi lub prywatnymi wykazana będzie zmiana posiadania, urzędnik pomiarowy winien istotne szczegóły tejże zanotować.

Gdy tak ustępujący jak wstępujący posiadacz oznajmują ustnie zmianę posiadania, natenczas przy dokładnem opisaniu przedmiotów, co do których zachodzi zmiana posiadania i tytułu prawnego przeniesienia, należy im kazać podpisać te ich zeznania w akcie, który w skutek wszelkich takich oznajmień gminy ma być wygotowany.

Lecz, gdy staje tylko jedna ze stron i nie może okazać dokumentu, tycaącego się zmiany posiadania, lub gdy żadna strona nie jest obecna, chociaż zmiana posiadania jest powszechnie wiadoma, trzeba oraz przesłuchać przełożonego gminy lub zastępcę, którego on ustanowił i dwóch właścicieli gruntów z tej samej gminy, znających miejscowość i stosunków posiadania świadomych i ci podpisać mają zeznania w owym akcie, który będzie wygotowany we względzie rezultatów dochodzenia.

c) W szczególności co do komasacyi.

§. 21.

W razie powszechnej regulacyi posiadania (komasacyi), potwierdzony plan nowego składu stanowi podstawę dalszych czynności urzędnika pomiarowego.

d) W szczególności co do zmian w przedmiocie.

§. 22.

Dochodzenia, tycaące się tych zmian w przedmiotach opodatkowania, których strony doniosły lub o których urzędnik pomiarowy dowiedział się skądinąd, lub nakoniec, które sam spostrzegł, czynić ma tenże urzędnik pomiarowy na miejscu, w obecności przełożonego gminy lub jego zastępcy (reprezentanta wyłączonego obszaru dworskiego) posiadaczy i dwóch biegłych doradców poufnych z owejże gminy, których wybrać ma urzędnik pomiarowy.

Nieobecność posiadacza nie tamuje tej czynności urzędowej.

e) W szczególności co do działów gruntu.

§. 23.

W skutek doniesienia o działach gruntu uskutecznić trzeba pomiar zwyczajnie na miejscu, na podstawie zeznań stron obecnych lub rozgraniczenia już dokonanego.

Gdy strony nie stają a nadto niema znaków granicznych, pomiar wykonać należy podług oznak działu w naturze widocznych albo podług szczegółów podanych w dokumentach lub podług zeznań sąsiadów rzeczy świadomych a w braku tychże, przez dwóch doradców poufnych i uskutecznić poprowadzenie linii działowej.

W przypadku tym uwiadomić należy interesowanych posiadaczy o uskuteczniomym pomiarze za pośrednictwem przełożonego gminy, z tem dołożeniem, iż wynik tegoż przyjęty będzie za podstawę do uwidocznienia działu w wypracowaniach katastralnych i księgach gruntowych i że w takim razie, gdyby temu się sprzeciwiono, co w przeciągu dni 14 należałoby uczynić, nowy pomiar tylko na koszt sprzeciwiających się będzie uskuteczniomym.

Urządnik pomiarowy zaniechać ma pomiaru w razie takich działów gruntu :

- a) gdy chodzi o parcelę, której linie obwodowe tworzą albo kwadrat albo prostokąt, mający najwięcej 20 metrów szerokości a podział uskuteczniomym być ma podług krotnych części parceli;
- b) gdy strona składa plan geometryczny (sytuacyjny) przez technika prywatnego urzędownie upoważnionego, sporządzony i uwierzytelniony a w obu przypadkach [a) i b)] dopełnione są warunki przepisu, który w tej mierze wyda ministerstwo skarbu w porozumieniu z ministerstwem sprawiedliwości.

f) Przez rewizyą peryodyczną.

§. 24.

Najrzadziej co trzy lata urządnik pomiarowy odbyć ma w okręgu, do którego jest przeznaczony, prócz czynności urzędowych, których w każdej z osobna gminie wymagają nadchodzące doniesienia, zupełną rewizyą stanu posiadania, w taki sposób, aby nie było żadnej takiej gminy w której, chociażby doniesienia o zmianach wcale od niej nie nadeszły, urządnik pomiarowy nie rewidował zupełnie od lat trzech dokładności wiadomych szczegółów co do osób posiadaczy, jakoteż co do przedmiotów opodatkowaniu podlegających.

W razie potrzeby, odbyć się ma w tym celu obejście pól z przyzwaniem przełożonego gminy lub jego zastępcy (reprezentanta wyłączzonego obszaru dworskiego) i dwóch posiadaczy gruntów z owejże gminy, znających miejscowość i stosunków posiadania świadomych, do czego właściciele gruntów wezwać należy osobnem uwiadomieniem.

W toku tej rewizyi urządnik pomiarowy zwracać ma także uwagę na zmiany w przedmiotach i stwierdzić z urzędu, kiedy powstały.

Rewizye te rozpocząć należy w r. 1884.

- g) We względzie czystego dochodu. — W razie zwiększenia się przedmiotów.

§. 25.

Czysty dochód z parcel, które przybyły przez zmianę w przedmiocie (§. 5, ustępy 3 i 4), oznaczony być ma na podstawie porównania.

Czysty dochód oznaczyć przeto należy podług jakości tych gruntów okalających, sąsiednich lub znajdujących się w pobliżu, które pod względem rodzaju uprawy i dobroci, uważane być mogą za takie same jak te, które przyrosły.

W razie zmiany granic gminy.

§. 26.

Gdy się zmieniają granice gminy, dla gruntów, które z jednej gminy mają być do drugiej przeniesione, należy zatrzymać te same kwoty czystego dochodu, które były preliminowane w wypracowaniach podatku gruntowego przed ich wyłączeniem.

W razie działu gruntów.

§. 27.

W razie działu gruntów, również czysty dochód ogólny, który przed działem przypadał na całą parcelę, nie może uleść zmianie.

Zwyczajnie więc podzielić go należy w stosunku wielkości powierzchni podzielonych części.

Atoli na żądanie jednego lub więcej interesowanych właścicieli gruntów, jeżeli podzielone części różnią się znacznie pod względem dobroci, rozłożyć ma urzędnik pomiarowy, ogólny dochód czysty stósownie do tych różnic dobroci, przyzawszy przełożonego gminy lub jego zastępcę (reprezentanta wyłączonego obszaru dworskiego) i dwóch biegłych doradców poufnych z owejże gminy.

W razie komasacyi.

§. 28.

Jeżeli dokonane zostało połączenie gruntów (komasacya), sumę czystego dochodu katastralnego, przypadającą na cały obszar gruntów komasacyi poddanych, rozłożyć należy na grunta wyrównawcze, (na nowym planie oznaczone), w tym samym stosunku, jaki zachodzi między wartością całego komasacyi poddanego obszaru gruntów, wziętą za podstawę przy układaniu planu komasacyi a wartością przyznaną owymże gruntom wyrównawczym.

§. 29.

Trwałe zmiany rodzaju uprawy, następujące w skutek komasacyi przez inny sposób gospodarki, zbadać należy w roku, który nastąpi bezpośrednio po wykonaniu planu komasacyi, przyzawszy dwóch biegłych doradców poufnych, przyczem oznaczyć należy, jaka kwota z sumy czystego dochodu, którą cały grunt wyrównawczy miał według obliczenia przynosić, przypada na uprawne kawałki w obrębie granicy gruntu wyrównawczego położone, ze względem na ich rozległość, położenie i jakość ziemi, tudzież wszelkie inne okoliczności, wpływające na dochód czysty.

III. Uwolnienia od podatku.

Z powodu uprawy nieżytków.

§. 30.

Czasowe uwolnienia od podatku z powodu uprawy pustkowi lub ziemi nieprodukcyjnej, przyznane §. 3 ustawy z dnia 24 maja 1869 (Dz. u. p. Nr. 88), stósowane będą do tych upraw, które uskutecznione zostały od dnia 1 stycznia

1881 z tem ograniczeniem, że w takim przypadku, jeśliby co do upraw, uskuteczionych aż do rewizyi katastru, odbywającej się peryodycznie w myśl §fu 41 przerzeczonej ustawy, nie dało się wysledzić niewątpliwie, kiedy uprawa została dokonana, trwanie uwolnienia od podatku liczyć się ma, poczynszy od dnia 1 stycznia 1881.

Do upraw, uskuteczionych już przed dniem 1 stycznia 1881, stosowane będą uwolnienia od podatków, przyznane w dawniejszych systemach podatku gruntowego i w myśl rozporządzeń osobnych także gdy ustawa niniejsza zacznie obowiązywać, jeszcze o tyle, o ile od chwili uskutecznienia uprawy nie upłynął jeszcze okres czasowego uwolnienia od podatku, w dawniejszych przepisach ustanowiony.

Z powodu czasowego nieuprawiania.

§. 31.

Odpuszczenie podatku gruntowego (albo odpisanie tegoż) z powodu czasowego nieuprawiania w skutek nadzwyczajnych wydarzeń żywiołowych (§. 6), rozciągać się ma na taką ilość lat, jaka według stanu rzeczy, zbadanego u większości dotkniętych wypadkiem żywiołowym, posiadaczy gruntów obszaru spustoszonego a leżącego w obrębie gminy lub powiatu podatkowego, jest potrzebna, aby usunąć przyczyny braku dochodu i aby znowu zyskać dochód rolniczy.

Po nad te lata przyznane będzie nadto czasowe uwolnienie od podatku co do ról, łąk, ogrodów i winnic na dwa lata, co do pastwisk na rok.

O ile uszkodzone zostały tylko części gruntów, odpuszczenie podatku ograniczone być ma tylko do kwoty podatku, przypadającej na część uszkodzoną.

§. 32.

Okoliczności, w myśl §fu 31 za podstawę służące, zbadać należy w sposób przepisany w §fie 22gim.

Odpuszczenie podatku zaczyna się liczyć od roku następującego, bezpośrednio po wydarzeniu żywiołowym.

Ale jeżeli za ów rok, w którym wypadek żywiołowy nastąpił, nie należy się ustawowe darowanie podatku z tytułu uszkodzenia plonu, ponieważ w czasie, gdy wypadek żywiołowy nastąpił, grunt ów nie był jeszcze rolniczo uprawiony lub nie był przeznaczony na użytek rolniczy, także i ten rok zaliczyć należy do odpuszczenia podatku.

Po upływie odpuszczenia podatku, czysty dochód z gruntów, od których go odpuszczono, policzyć trzeba znowu w tej samej kwocie, która dla nich była podana w wypracowaniach podatku gruntowego.

Warunek uzyskania czasowego uwolnienia od podatku.

§. 33.

Celem uzyskania czasowego uwolnienia od podatku, trzeba uczynić doniesienie do Władzy administracyjnej powiatowej lub do urzędu podatkowego w przeciągu czterech tygodni po uskutecznionem uprawieniu (§. 30) lub po wydarzeniu żywiołowym (§. 31).

Przekroczenie tego terminu pociąga za sobą takie szkodliwe następstwo, że uwolnienie od podatku lub odpuszczenie tegoż, dopiero poczynawszy od roku po przyszłym następującego, licząc od dnia doniesienia a w przypadkach wzmiankowanych w ustępie 3cim §fu 32go od roku, który nastąpi po doniesieniu, za pozostały okres będzie przyznane a jeżeliby tymczasem okres uwolnienia od podatku lub odpuszczenia podatku upłynął, będzie odmawiane.

Orzekanie co do czasowego uwalniania od podatku i odpuszczania podatku należy do Władzy skarbowej krajowej a od jej orzeczeń odwołać się można do ministerstwa skarbu.

IV. Uwidocznienie zmian.

§. 34.

W wypracowaniach katastralnych urzędnicy pomiarowi uwidocznic mają zbadane zmiany albo stanowczo albo tymczasowo.

Uwidocznienie stanowcze.

a) W ogólności.

§. 35.

Uwidocznienie stanowcze wykonać należy:

1. co do zarządzonych przez Władzę administracyjną zmian w granicach gmin podatkowych;

2. co do wykrytych omyłek pisarskich i rachunkowych, tudzież co do niekładności w wykreśleniu na mapie z ograniczeniem wzmiankowanem w ostatnim ustępie §fu 8go;

3. co do stwierdzonych trwałych zmian w przedmiocie, po zasięgnięciu wprzód decyzji Władzy skarbowej krajowej we względzie czasowego uwolnienia od podatku (§. 33);

4. co do tych zmian w osobie posiadacza, we względzie których

- a) zmiana posiadania wykazana jest dokumentami publicznymi lub prywatnymi i Władza administracyjna lub sądowa dała już pozwolenie, jeżeli do prawomocnego przeniesienia posiadania było potrzebne; albo
- b) uskuteczniiona została w księdze gruntowej zmiana wpisu a Sąd księgi gruntowej już o tem doniósł.

b) W szczególności co do tych gmin, w których nie istnieją nowe księgi gruntowe.

§. 36.

Co do tych gmin, w których nie istnieją nowe księgi gruntowe, wykonane być ma w wypracowaniach katastralnych stanowcze uwidocznienie zmian posiadania także w przypadkach wzmiankowanych w ustępach 2 i 3 §fu 20go.

Atoli w przypadkach tych, jeżeli do prawomocnego przeniesienia własności potrzebne jest pozwolenie Władzy administracyjnej lub sądowej, czekać trzeba póki nie nadejdzie.

Lecz jeżeli zmiana w osobie posiadaczy stwierdzona została tylko sposobem wzmiankowanym w ustępie 3cim §fu 20go, trzeba nadto wprzód za pośrednictwem przełożonego gminy uwiadomić interesowanych o zamierzonym uwidocznieniu, z tem dołożeniem, iż im wolno w przeciągu dni czternastu wnieść do

urzędnika pomiarowego lub do urzędu podatkowego piśmienne sprzeciwienie się temu, inaczej bowiem na podstawie dowodu, jako ich uwiadomiono, uwidocznienie zmiany posiadania będzie po upływie terminu rekursowego wykonane.

§. 37.

Gdy sprzeciwienie się takie zostanie wniesione i przyjęty stan rzeczy zachwieje, natenczas wykonanie uwidocznienia zostawić należy tymczasowo w zawieszeniu a urzędnik pomiarowy winien za pierwszą bytnością w owejże gminie przesłuchać osoby, mogące rzecz wyjaśnić.

Jeżeli sprzeciwienia się strony nie można tym sposobem odeprzeć, zaniechana będzie zmiana wpisu w katastrze dopóty, dopóki jedna ze stron nie złoży dowodu co do zmiany posiadania.

- c) W szczególności co do czasowych zmian w przedmiocie i trwałych zmian w uprawie.

§. 38.

Czasowe zmiany w przedmiocie, jakoteż trwałe zmiany uprawy, trzeba tylko zanotować w zapiskach a to, pierwsze dla stwierdzenia prawa do czasowego uwolnienia od podatku a ostatnie dla wzięcia ich w swoim czasie na uwagę podczas rewizji wypracowania podatku gruntowego.

- d) Dalsze postępowanie urzędu podatkowego.

§. 39.

Urząd podatkowy, otrzymawszy od urzędnika pomiarowego wywód wszystkich zbadanych zmian z należąciami do niego załączkami, jakoteż zapiski stwierdzonych czasowych zmian w przedmiocie, winien zmiany według niego już uwidocznione uwzględnić przy rozkładzie podatku na rok następny i według okoliczności skutecznie dodatkowe przepisanie, przypisanie lub odpisanie według postanowień niżej zamieszczonych.

Atoli co się tyczy czasowych zmian w przedmiocie, trzeba wprzód zasięgnąć decyzji Władzy skarbowej krajowej we względzie uwolnienia od podatku (§. 33).

- e) Postępowanie szczególne co do tych gmin, w których nowe księgi gruntowe już są zaprowadzone.

§. 40.

Do osiągnięcia i utrzymania zgodności między księgą gruntową a katastrem (§. 11) służą przedewszystkiem uwiadomienia, nadchodzące do urzędu podatkowego (urzędu wymiaru należytości) od Sądu księgi gruntowej.

§. 41.

Urząd podatkowy (urząd wymiaru należytości), winien poczynić na podstawie tych uwiadomień zapiski potrzebne do wymierzenia należytości a następnie oddać uwiadomienie Sądu księgi gruntowej urzędnikowi pomiarowemu.

Ten ostatni postąpić ma z niem według przepisu §fu 19go.

§. 42.

Nawzajem Sąd księgi gruntowej uwiadomiany ma być niezwłocznie za pośrednictwem urzędu podatkowego o zmianach, stwierdzonych przez urzędnika

miarowego, o ile co się ich tyczy, nie nadeszły już zgodne doniesienia od Sądu księgi gruntowej.

Urząd podatkowy winien jednak wprzód poczynić zapiski zmian uwidocznionych na tej podstawie w wypracowaniach katastralnych a potrzebne do dopełnienia obowiązku opłaty i do rozłożenia podatku.

§. 43.

Sąd księgi gruntowej badać będzie uwiadomienia te pod względem ich zgodności z wpisami, znajdującymi się w księdze gruntowej.

Jeżeli się okaże, iż nie zgadzają się z temi wpisami stanowiącemi przedmiot karty stanu majątkowego, które tyczą się rozległości ciała hipotecznego, oznaczenia parcel, jakoteż wykreślenia na mapie, Sąd księgi gruntowej postąpi sobie w myśl ustaw o zakładaniu ksiąg gruntowych i przepisów wykonawczych do tychże ustaw wydanych.

Gdy zaś z doniesienia urzędnika pomiarowego, Sąd księgi gruntowej dowie się, że zaniedbano wpisanie do księgi gruntowej prawa rzeczowego, na którym opiera się osobisty obowiązek płacenia podatku gruntowego, natenczas Sąd księgi gruntowej wytoczyć ma postępowanie przepisane ustawą z dnia 23 maja 1883 (Dz. u. p. Nr. 82).

§. 44.

O wyniku badania, jakoteż dalszego postępowania, gdyby toczyć się miało, trzeba nawet wtedy, gdy się wpisu w księdze gruntowej nie zmienia, uwiadomić urząd podatkowy, który zakomunikuje go urzędnikowi pomiarowemu.

Gdyby się okazała niezgodność księgi gruntowej z stanowczem wpisaniem w wypracowaniach katastralnych co do osoby posiadacza, wymaganie podatku wystósować należy i w takim razie do rzeczywistego posiadacza.

W wypracowaniu katastralnem zapisać jednak trzeba także i nazwisko owej osoby, która w księdze gruntowej zapisana jest jako posiadacz.

Uwidocznienie tymczasowe.

§. 45.

Tymczasowe uwidocznienie zmian skuteczniczać należy wtedy, gdy stanowczego nie można wykonać w terminach, wyznaczonych do tego w ustawie niniejszej:

1. z powodu, iż potrzebne są pomiary wielkich rozległości (np. w razie budowy nowych kolei żelaznych);

2. z powodu, iż do prawomocnego przeniesienia posiadania potrzebne jest zezwolenie Władzy administracyjnej lub sądowej (§. 35, l. 4, lit. a), §. 36, ustęp 2);

3. z powodu, iż od Sądu księgi gruntowej nie nadeszło uwiadomienie (§. 44).

W szczególności co do zmian z powodu budowy nowych kolei żelaznych.

§. 46.

Do skutecznienia tymczasowego uwidocznienia zmian posiadania, następujących w większym rozmiarze, gdy się budują koleje żelazne, zarząd kolei, którą się buduje, sporządzić ma tablice działowe parcel lub części tychże, wziętych

w posiadanie na cele kolei i stale wykupionych, dać je także interesowanym posiadaczom gruntów do podpisania i przesłać urzędnikowi pomiarowemu odpowiedniego okręgu.

Urzędnik pomiarowy sporządzić ma według nich wykaz tymczasowy zmian i oddać urzędowi podatkowemu do uwzględnienia przy rozkładaniu podatku.

§. 47.

Gdy ze zmianami posiadania łączą się oraz zmiany w przedmiocie opodatkowanym (zniesienie istniejących lub otwarcie nowych dróg publicznych itp.) i będą złożone dostateczne dowody, na podstawie których możnaby przynajmniej w przybliżeniu oznaczyć nastającą zmianę w przedmiocie i tejsze rozciągłość, wtedy trzeba także obliczyć tymczasowo, z zastrzeżeniem wyrównania po stanowczem uwidocznieniu, przyrost lub ubytek czystego dochodu, tudzież podatku od tych przedmiotów, w których zaszła zmiana.

Jeżeli zaś dowodów takich niema, cały podatek gruntowy, dotąd pobierany, rozłożyć należy na nowych posiadaczy, obliczenie zaś przyrostów i ubytków w czystym dochodzie, jakoteż podatku gruntowego nastąpi dopiero po stanowczem uwidocznieniu.

§. 48.

Uwidocznienie stanowe nastąpi na podstawie planów wykupu gruntów, wykazów powierzchni, tudzież orzeczeń, dotyczących się wywłaszczenia i wszelkich innych dokumentów, które zarządy kolejowe mają przedstawić, w razie potrzeby po poprzednim wymierzeniu lub zbadaniu na miejscu przez urzędnika pomiarowego.

Co do wszelkich innych uwidocznień tymczasowych.

§. 49.

Postępowania, przepisane w §§. 46 i 47 trzymać się należy we wszystkich innych przypadkach uwidoczniania tymczasowego, z tą różnicą, że w tychże Tablicę działową zastępuje oznajmienie, które obie strony interesowane winny podpisać, lub badanie podjęte z urzędu.

Gdy Władza administracyjna lub sądowa wyda zalegające orzeczenie (§. 35, l. 4, lit. a), §. 36, ustęp 2), pozwalające na zmianę posiadania lub gdy nadejdzie wiadomienie od Sądu księgi gruntowej (§. 44), wtedy, albo skutecznić należy uwidocznienie stanowe, albo w razie, jeżeli zmiana posiadania musiała być cofnięta a przeto wpis w księdze gruntowej nie mógł być skuteczniejszy, sprowaćdzić także uwidocznienie tymczasowe do pierwotnego stanu.

V. Uwzględnienie zmian przy rozkładaniu podatku.

§. 50.

Przy rozkładaniu podatku uwzględnić należy zmiany zwyczajnie od roku, który nastąpi po oznajmieniu lub podjętem z urzędu zbadaniu.

Atoli co do uwidocznień, które wykonane być mają na podstawie oznajmień, potrzebną jest rzeczą, aby oznajmienia poczynione były najpóźniej do końca marca albo przy sposobności pobytu urzędnika pomiarowego w gminie.

Zmiany, które w późniejszym czasie będą oznajmione, mogą być uwzględnione przy rozkładaniu podatku, przypadającego na rok, który nastąpi po oznajmieniu tylko wtedy

1. gdy zmiana posiadania rozciąga się na całą posiadłość lub całe parcele a tożsamość przedmiotów może być stwierdzona na podstawie map katastralnych bez badania miejscowego, albo

2. gdy zmiana posiadania rozciąga się wprawdzie na części parcel ale złożono szkic działu wygotowany i uwierzytelniony podług przepisów katastralnych przez upoważnionego technika prywatnego.

Z powodu tych zmian, w przedmiocie z których wynika zmniejszenie się podatku, które jednak nie mogły już być badane na miejscu w roku, w którym o nich doniesiono, odpisany będzie podatek później, od roku, który nastąpi po oznajmieniu.

Z powodu tych zmian w przedmiocie, z których wynika wzrost podatku, przepisywać należy podatek od roku, który nastąpi po zmianie w przedmiocie.

Wyjmują się tylko przestrzenie, uważane za budowlane, co do których trzymać się należy przepisów podanych niżej w §fie 51ym.

Gdy przedmioty zmienione podlegają uwolnieniu od podatku podług §. 30 lub §. 33, termin, w którym podatek ma być wzięty na przepis, schodzi się z terminem, w którym upływa uwolnienie od podatku.

§. 51.

Grunty, które w wypracowaniu katastralnem zapisane są jako ziemia urodzajna, lecz wzięte są pod budynki, uwolnić należy od podatku gruntowego i uważać za przestrzeń budowlaną dopiero od tego czasu, gdy podatek budynkowy będzie wzięty na przepis.

Jeżeli w myśl przepisów o podatku budynkowym opodatkowanie nie następuje, podatek gruntowy odpisać należy od roku, który nastąpi po skończeniu budynku.

Gdy zaś przestrzenie uważane za budowlane, zwrócone będą produkcji pierwotnej, nałożyć należy na nie podatek gruntowy od tego czasu, w którym podatek budynkowy przestanie na nich ciążyć, a jeżeli stósownie do istniejących przepisów o podatku budynkowym tenże nie był wzięty na przepis, od owego czasu, od którego poczyna się obrócenie gruntu do uprawy rolniczej.

§. 52.

Przepis artykułu II ustawy z dnia 28 marca 1880 (Dz. u. p. Nr. 34) nie będzie stósowany do tych podwyższeń podatku, które wynikają jedynie z uwidocznień wykonanych dla utrzymania zmian w ewidencji na zasadzie §. 5, l. 3 i 4, tudzież §§. 8, 9, 27, 28 i 29 ustawy niniejszej.

§. 53.

Aż do przeniesienia podatku na kogo innego w skutek uwidocznień wykonanych dla utrzymania zmian w ewidencji, za opłatę podatku gruntowego odpowiedzialny jest osobiście posiadacz zapisany w katastrze podatku gruntowego.

We względzie dochodzenia roszczeń z odpowiedzialności rzeczowej, zatrzymują moc swoje dotychczasowe przepisy ustawowe.

VI. Należytości za czynności urzędowe potrzebne do utrzymywania ewidencji.

Taryfa I i II.

§. 54.

Za czynności urzędowe, potrzebne do utrzymania ewidencji a dotyczące się przeniesienia posiadania, opłacić trzeba należytość, która stanowi dochód skarbowy i ma być wymierzona podług dołączonych taryf I lub II stósownie do tego, czy pomiar był lub nie był potrzebny.

Jeżeli działki gruntów nie wymagają pomiaru z tej przyczyny, ponieważ złożono plany geometryczne (sytuacyjne), wygotowane i uwierzytelnione w myśl §fu 23go przez technika prywatnego urzędownie upoważnionego, zastosować trzeba do nich taryfę I.

Gdy cała posiadłość lub całe parcele przechodzą na kogo innego, należytość opłaca sam nabywca.

W razie działki gruntów, wszyscy nabywcy składają się na opłatę w stosunku całkowitej powierzchni (lub całego czystego dochodu) udziałów przypadających każdemu z nich.

Przeniesienie własności w skutek wywłaszczenia ze względów publicznych lub w skutek ogólnej regulacji posiadania (komasacyi) dokonywane być ma bezpłatnie.

Opłatę wymierza urząd podatkowy na podstawie uwiadomienia otrzymanego od urzędnika pomiarowego, ściągnąć zaś ją należy jednocześnie z podatkiem gruntowym.

VII. Postępowanie rekursowe.

§. 55.

Przeciwko wynikowi pomiaru, obliczenia czystego dochodu i wymierzenia podatku uskutecznionego na mocy przepisów o utrzymywaniu ewidencji można odwołać się stósownie do przepisów ustawy z dnia 19 marca 1876 (Dz. u. p. Nr. 28).

We względzie rekursów takich, które nie mają skutku odwołczego, decyduje stanowczo Władza skarbową krajową.

VIII. Ułatwienia w opłacie stępli i należytości.

§. 56.

Podania, dotyczące się następujących zmian, stósownie do ustawy niniejszej wniesione, jakoteż akta ku ich stwierdzeniu, przez urzędnika pomiarowego spisane i rekursy powyżej w §. 55 wzmiankowane, uwalnia się od stępli i opłat.

Do czynności prawnych i przeniesień majątku, aktem takim stwierdzonych, stósowane będą przepisy ogólne obowiązujących ustaw i rozporządzeń o należytościach stęplowych i bezpośrednich.

Co do tych przeniesień posiadania, względnie których dokument nie został wygotowany, należy w tym przypadku, jeżeli doniesienie o zmianie jest uczynione najpóźniej podczas najbliższej, która po dniu przeniesienia nastąpi, obecności urzędnika pomiarowego w gminie, zaniechać wzięcia na przepis podwyższenia opłaty, któreby według ustaw o należytościach przypadają, nawet wtedy, gdyby tymczasem urząd do wymiaru należytości ustanowiony, otrzymał skądinąd wiadomość o dokonaniu aktu prawnego.

IX. Kary porządkowe.**§. 57.**

Za nieusprawiedliwione niestawiennictwo wezwanego lub jego zastępcy do urzędowej czynności urzędnika pomiarowego, względnie której wezwanie było w czasie właściwym do osoby wydane, nałożyć ma urzędnik pomiarowy karę pieniężną w kwocie 1 zł.

Kary te porządkowe składać należy w urzędzie podatkowym, któremu do tego celu urzędnik pomiarowy ma asygnacją kary pieniężnej doręczyć a w razie potrzeby ściągane będą przez egzekucją tak samo jak podatki rządowe.

Kary pieniężne wpływać mają do funduszu ubogich dotyczącej gminy.

X. Ogólne prawo przeglądania map katastralnych i wypracowań odnoszących się do utrzymywania ewidencji.**§. 58.**

Mapy katastralne i wypracowania odnoszące się do utrzymywania ewidencji, przeglądać może każdy w urzędzie podatkowym lub gdyby owe wypracowania miał z sobą urzędnik pomiarowy, gdzieindziej zatrudniony, u tegoż urzędnika.

Ktoby potrzebował kopij map lub odpisów jakichkolwiek wypracowań, dostać ich może po zamówieniu w urzędzie podatkowym lub w archiwie map za opłatą należyci taryfowych, które przez ministerstwo skarbu co jakiś czas będą ustanawiane i w lokalu urzędu podatkowego na widok publiczny wywieszane.

XI. Termin, od którego ustawa obowiązuje.**§. 59.**

Ustawa niniejsza, uchylająca wszelkie z nią niezgodne przepisy o utrzymywaniu katastru, nabywa mocy od dnia ogłoszenia.

XII. Postanowienia wykonawcze.**§. 60.**

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom skarbu i sprawiedliwości.

Wiedeń, dnia 23 maja 1883.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Pražák r. w.

Dunajewski r. w.

Taryfa I

do obliczania należności za przepisanie katastralne.

Należność za przepisanie katastralne oblicza się:

- a) za przeniesienie całego posiadania, będącego przedmiotem jednego arkusza posiadania gruntowego w kwocie stałej 10 c.;
- b) za przeniesienie pojedynczych całych parcel od czystego dochodu wszystkich parcel mocą jednego aktu nabycia na nowego posiadacza przechodzących, a mianowicie:

	aż do	10 zł. włącznie	w kwocie	— zł.	5 c.
wynoszącego więcej niż 10 zł.	„ „	20	„ „	—	„ 10 „
„ „ „ 20	„ „	30	„ „	—	„ 15 „
„ „ „ 30	„ „	40	„ „	—	„ 20 „
„ „ „ 40	„ „	60	„ „	—	„ 30 „
„ „ „ 60	„ „	80	„ „	—	„ 40 „
„ „ „ 80	„ „	100	„ „	—	„ 50 „
„ „ „ 100	„ „	160	„ „	—	„ 65 „
„ „ „ 160	„ „	220	„ „	—	„ 80 „
„ „ „ 220	„ „	280	„ „	—	„ 95 „
„ „ „ 280	„ „	340	„ „	1	„ 10 „
„ „ „ 340	„ „	400	„ „	1	„ 25 „
„ „ „ 400	„ „	600	„ „	1	„ 40 „

i tak dalej od każdych 200 zł. o 15 c. więcej, licząc pozostałość mniej niż 200 zł. wynoszącą, za całe 200 zł.

Taryfa II

do obliczania należitości za pomiar.

Należytość za pomiar oblicza się
gdy powierzchnia ma

		aż do		30 arów włącznie w kwocie			— zł. 40 c.	
więcej niż	30 arów	"	"	100	"	"	"	— " 50 "
"	"	"	"	250	"	"	"	— " 60 "
"	"	"	"	500	"	"	"	— " 70 "
"	"	"	"	750	"	"	"	— " 80 "
"	"	"	"	1.000	"	"	"	1 " — "
"	"	"	"	1.250	"	"	"	1 " 20 "
"	"	"	"	1.500	"	"	"	1 " 40 "
"	"	"	"	1.750	"	"	"	1 " 60 "
"	"	"	"	2.000	"	"	"	1 " 80 "
"	"	"	"	2.250	"	"	"	2 " — "
"	"	"	"	2.500	"	"	"	2 " 20 "
"	"	"	"	2.750	"	"	"	2 " 40 "
"	"	"	"	3.000	"	"	"	2 " 60 "
"	"	"	"	3.250	"	"	"	2 " 80 "
"	"	"	"	3.500	"	"	"	3 " — "
"	"	"	"	3.750	"	"	"	3 " 20 "
"	"	"	"	4.000	"	"	"	3 " 40 "
"	"	"	"	4.250	"	"	"	3 " 60 "
"	"	"	"	4.500	"	"	"	3 " 80 "
"	"	"	"	4.750	"	"	"	4 " — "
"	"	"	"	5.000	"	"	"	4 " 20 "
"	"	"	"	5.500	"	"	"	4 " 40 "
"	"	"	"	6.000	"	"	"	4 " 60 "
"	"	"	"	6.500	"	"	"	4 " 80 "
"	"	"	"	7.000	"	"	"	5 " — "
"	"	"	"	7.500	"	"	"	5 " 20 "
"	"	"	"	8.000	"	"	"	5 " 40 "
"	"	"	"	8.500	"	"	"	5 " 60 "
"	"	"	"	9.000	"	"	"	5 " 80 "
"	"	"	"	9.500	"	"	"	6 " — "
"	"	"	"	10.000	"	"	"	6 " 20 "
"	"	"	"	11.000	"	"	"	6 " 40 "
"	"	"	"	12.000	"	"	"	6 " 60 "
"	"	"	"	13.000	"	"	"	6 " 80 "
"	"	"	"	14.000	"	"	"	7 " — "
"	"	"	"	15.000	"	"	"	7 " 20 "
"	"	"	"	16.000	"	"	"	7 " 40 "
"	"	"	"	17.000	"	"	"	7 " 60 "
"	"	"	"	18.000	"	"	"	7 " 80 "
"	"	"	"	19.000	"	"	"	8 " — "
"	"	"	"	20.000	"	"	"	8 " 20 "
"	"	"	"	22.000	"	"	"	8 " 40 "

i tak dalej od każdego 2.000 arów o 20 c. więcej, licząc pozostałość, mniej niż 2.000 arów wynoszącą, za całe 2.000 arów.

Jeżeli stósownie do §. 23 urzędnik pomiarowy zrobił rozgraniczenie, doliczać należy do powyższych pozycyją taryfowych dodatek po 20 od sta.

Oprócz tego nabywający posiadłość gruntową, ponoszą kosztą dostarczenia materyału do zrobienia rozgraniczenia.

Treść.

I. Przepisy ogólne.

- §. 1. Cel ewidencji.
- §. 2. Przedmiot ewidencji.
W ogólności.
W szczególności.
- §. 3. a) We względzie zmian w rozciągłości gminy podatkowej.
- §. 4. b) We względzie zmian w osobie posiadacza.
- §. 5. c) We względzie trwałych zmian w przedmiocie.
- §. 6. d) We względzie czasowej zmiany w przedmiotach.
- §. 7. e) We względzie trwałych zmian uprawy.
- §. 8. f) We względzie omyłek pisarskich.
- §. 9. g) We względzie błędów rachunkowych.
- §. 10. h) We względzie błędów w wykreśleniu na mapie.
- §. 11. Zgodność księgi gruntowej z katastrem.
- §. 12. Urzędy do utrzymywania ewidencji.
- §. 13—15. Współdziałanie władz i urzędów publicznych.

II. Stwierdzenie zmian.

- §. 16. Ogólny obowiązek posiadaczy gruntów donoszenia o zmianach.
Przyjmowanie doniesień.
- §. 17. a) W urzędzie podatkowym.
- §. 18. b) Przez urzędnika pomiarowego.
Postępowanie celem stwierdzenia zmian.
- §. 19. a) W ogólności.
- §. 20. b) W szczególności co do zmian posiadania.
- §. 21. c) W szczególności co do komasacyi.
- §. 22. d) W szczególności co do zmian w przedmiocie.
- §. 23. e) W szczególności co do działów gruntu.
- §. 24. f) Przez rowizyą peryodyczną.
- §. 25. g) We względzie czystego dochodu. W razie zwiększenia się przedmiotów.
- §. 26. W razie zmiany granic gminy.
- §. 27. W razie działu gruntów.
- §. 28, 29. W razie komasacyi.

III. Uwolnienia od podatku.

- §. 30. Z powodu uprawy niezżytków.
- §. 31, 32. Z powodu czasowego nicuprawiania.
- §. 33. Warunek uzyskania czasowego uwolnienia od podatku.

IV. §. 34. Uwidocznienie zmian.

- §. 35. Uwidocznienie stanowcze.
 - a) W ogólności.
- §. 36, 37. b) W szczególności co do tych gmin, w których nie istnieją nowe księgi gruntowe.
- §. 38. c) W szczególności co do czasowych zmian w przedmiocie i trwałych zmian w uprawie.
- §. 39. d) Dalsze postępowanie urzędu podatkowego.
- §. 40—44. e) Postępowanie szczególne co do tych gmin, w których nowe księgi gruntowe już są zaprowadzone.

§. 45. Uwidocznienie tymczasowe.

- §. 46—48. W szczególności co do zmian, z powodu budowy uowych kolei żelaznych.

§. 49. Co do wszelkich innych uwidocnień tymczasowych.

- V. §. 50—53. Uwzględnienie zmian przy rozkładaniu podatku.

VI. §. 54. Należytości za czynności urzędowe potrzebne do utrzymywania ewidencji.

VII. §. 55. Postępowanie rekursowe.

VIII. §. 56. Ułatwienia w opłacie stępli i należytości.

IX. §. 57. Kary porządkowe.

X. §. 58. Ogólne prawo przeglądania map katastralnych i wypracowań odnoszących się do utrzymywania ewidencji.

XI. §. 59. Termin, od którego ustawa obowiązuje.

XII. §. 60. Postanowienia wykonawcze.

Skorowidz.

- Akta prawne. §§. 4, 20.
 Arkusz posiadania. §. 1.
 Bagna. §. 5.
 Budowlana parcela. §§. 5, 51.
 Cel utrzymywania w ewidencji. §. 1.
 Cmentarze. §. 5.
 Czysty dochód. §§. 25, 26, 27, 28, 32.
 Doniesienia o zmianach. §§. 16, 17, 18.
 Drogi. §§. 5, 8.
 Działy gruntu. §§. 4, 23, 27, 54.
 Dziedziczne. §. 5.
 Fundusz ubogich. §. 57.
 Gminy. §§. 14, 15.
 Jeziora. §. 5.
 Kary. §. 57.
 Katastralna gmina, ob. podatkowa gmina.
 Kolei żelaznych księgi. §. 11.
 Kolei żelaznej budowa, tymczasowe uwidocznienie zmian. §§. 46, 47, 48.
 Komasaćya. §§. 4, 21, 28, 29.
 Koszta pomiaru. §. 23.
 Księgi gruntowe. §§. 11, 36, 40.
 Księgi gruntowej sąd. §§. 13, 35, 40, 42, 43, 44.
 Majątku przeniesienie. §§. 4, 56.
 Mapy, ich sprostowanie. §§. 10, 35.
 Mapy (plany działów). §. 23.
 Mapy, sprzedaż. §. 58.
 Mocy obowiązującej nabycie. §. 59.
 Morska sól. §. 5.
 Morze, zalew. §. 5.
 Należytości za utrzymywanie w ewidencji. §. 54.
 Obwieszczenie. §§. 18, 19, 24.
 Odpisy wypracowań katastralnych. §. 58.
 Odpowiedzialność za podatek. §. 53.
 Parcele. §§. 4, 5.
 Pisarskie błędy. §§. 8, 35.
 Place. §. 5.
 Podatki, uwolnienia od nich. §§. 30, 31, 32, 33.
 Podatki, wzięcie na przepis lub odpisanie. §§. 39, 50, 52.
 Podatkowa gmina. §§. 1, 26, 35.
 Podatkowe zmiany w rozciągłości. §§. 2, 3.
 Podatkowe urzędy, §§. 13, 17, 36, 39, 40, 41, 42, 54, 58.
 Pomiarowy urzędnik. §§. 12, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 34, 36, 44, 54, 57.
 Porównanie. §. 25.
 Posiadacz rzeczy wisty. §§. 1, 4.
 Posiadacz, zmiana w osobie. §§. 2, 4, 20, 35, 36, 37, 50, 54.
 Posiadłość. §. 4.
 Poufni doradcy. §§. 15, 20, 22, 23, 24, 27, 29, 32.
 Przedmiot utrzymywania w ewidencji. §. 2.
 Przedmiot, zmiany w nim. §. 2.
 " " " " trwałe. §§. 5, 25, 35, 47, 50.
 " " " " czasowe. §§. 6, 38, 39.
 Przeglądanie wypracowań katastralnych. §. 58.
 Przymulenia. §. 5.
 Publiczna własność. §. 8.
 Rachunkowe błędy. §§. 9, 35.
 Rekurs. §. 55.
 Rewizya. §. 24.
 Rozgraniczenie. §. 23.
 Rzeki i strumienie, gruntu na nie użycie. §. 5.
 Rzeki, zmiany w ich biegu. §. 5.
 Stawy. §. 5.
 Stęple i należytości, ułatwienia. §. 56.
 Terminy. §§. 16, 33, 36.
 Trzęsienie ziemi. §. 5.
 Uprawa nieżytków. §. 5.
 Urzędy do utrzymywania ewidencji. §. 12.
 Urzędy, publiczne współdziałanie. §. 13.
 Uwidocznienie zmian. §§. 34—49.
 " stanowcze. §§. 34—44.
 " tymczasowe. §§. 45—49.
 Wodociągi i kanały. §. 5.
 Wykonanie ustawy. §. 58.
 Wymulenia. §. 5.
 Wypracowania regulacyi podatku gruntowego. §§. 1, 2, 58.
 Zmiany rodzaju uprawy. §§. 7, 29, 38.
 Żywiłowe wydarzenia. §. 5.

84.

Ustawa z dnia 23 maja 1883,

regulująca dochody w czasie czynnej służby urzędników do utrzymywania w ewidencji katastru podatku gruntowego, tudzież roszczenia do emerytury na zasadzie dotychczasowej służby przy katastrze.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

Artykuł I.

Funkcyonaryusze, pełniący obowiązki przy utrzymywaniu w ewidencji katastru podatku gruntowego na zasadzie ustawy z dnia 23 maja 1883 (Dz. u. p. Nr. 83) są urzędnikami rządowymi czynnymi, do których stosuje się ustawa z dnia 15 kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 47) o urządzeniu płac urzędników rządowych czynnych.

Artykuł II.

Organizm tych urzędników podzielić należy na następujące kategorie:
Inspektorowie starsi I klasy do utrzymywania ewidencji w VII klasie stopnia służbowego.

Inspektorowie starsi II klasy do utrzymywania ewidencji w VIII klasie stopnia służbowego.

Inspektorowie do utrzymywania ewidencji w IX klasie stopnia służbowego.

Geometry starsi do utrzymywania ewidencji w IX klasie stopnia służbowego.

Geometry I klasy do utrzymywania ewidencji w X klasie stopnia służbowego.

Geometry II klasy do utrzymywania ewidencji w XI klasie stopnia służbowego.

Elewi do utrzymywania ewidencji.

Artykuł III.

Urzędnicy do utrzymywania ewidencji pobierają, dopóki trwać będą czynności służbowe po za obrębem siedziby, atoli w obrębie kraju koronnego, dla którego zostali ustanowieni, płace dzienne w wymiarze ograniczonym, a mianowicie:

dla	VII	klasy	stopnia	służbowego	w	kwocie	4	zł.	50	c.
"	VIII	"	"	"	"	"	3	"	50	"
"	IX	"	"	"	"	"	3	"	—	"
"	X i XI	"	"	"	"	"	2	"	50	"

Za podróże służbowe po za obrębem kraju koronnego mają prawo do dyet normalnych.

Podróżne i przesiedlne pobierać będą według przepisów istniejących dla urzędników rządowych, z tym jedynym wyjątkiem, że, o ile nie mogą używać kolei żelaznych lub statków parowych, zamiast opłat pocztowych lub milowego, należy się im jedynie wynagrodzenie za podwodę, łącznie z dodatkiem z funduszu krajowego.

Elewi do utrzymywania ewidencji zostają we względzie podróży i przesiedleń na równi z urzędnikami do utrzymywania ewidencji XI klasy stopnia służbowego.

Artykuł IV.

Czas wysłużony bez przerwy przy stworzeniu stałego (powszechnego) katastru podatku gruntowego lub przy tymczasowem urządzeniu podatku gruntowego

albo przy regulacji podatku gruntowego, będzie w myśl rozporządzenia cesarskiego z dnia 9 grudnia 1866 (Dz. u. p. Nr. 157) policzony w całości do wymiaru emerytury, jeżeli przejście z jednej z tych służb do służby utrzymywania w ewidencji teraźniejszego katastru podatku gruntowego (artykuł I), albo do innej służby rządowej, która według istniejących przepisów o emeryturze jest policzalna, nastąpiło bez przerwy.

W tym względzie nazwa posady służbowej nie stanowi różnicy, jeżeli przyjęcie nastąpiło do ciągłego pełnienia obowiązków w regularnej służbie i za pomocą urzędowej nominacji (aktu mianowania, uwiadomienia urzędowego itp.), jakoteż za poborem stałych płac z funduszków państwa (pensyi miesięcznej, dziennego).

Artykuł V.

Gdy ustawa niniejsza zacznie obowiązywać, §§. 2, 3, 4 i 5 ustawy z dnia 17 maja 1874 (Dz. u. p. Nr. 72) utracą moc obowiązującą, z tem ograniczeniem, że tylko jeszcze przepisy ustępów 2 i 3 §fu 4go stosowane być mają do tych urzędników, którzy na podstawie tychże nabyli już prawa do większego zaopatrzenia.

Artykuł VI.

Gdyby w skutek organizacji służby do utrzymywania ewidencji, urzędnik zamianowany został w niższej klasie stopnia służbowego od tej, którą miał dotychczas, zostawić mu należy „ad personam“ dochody wyższej klasy stopnia służbowego, póki się nie posunie do tejże klasy stopnia służbowego.

Artykuł VII.

Ustawa niniejsza nabywa mocy od dnia 1 maja 1883.

Artykuł VIII.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 23 maja 1883.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

85.

Ustawa z dnia 23 maja 1883,

o wyznaczeniu dotacyi dodatkowej do preliminarza ministerstwa skarbu na rok 1882.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

Artykuł I.

Na pokrycie wydatków ministerstwa skarbu na rok 1883 w ustawie skarbowej z dnia 16 kwietnia 1883 nie zamieszczonych, wyznacza się następującą dotacyą dodatkową:

A. Wydatek.**X. Ministerstwo skarbu:**

Tytuł 2: Władze skarbowe krajowe:

Wydatek zwyczajny:

Naddatek kosztów utrzymywania w ewidencji katastru podatku gruntowego i kosztu sporządzenia nowych arkuszy posiadania na zasadzie ustawy z dnia 23 maja 1883 (Dz. u. p. Nr. 83) 875.708 zł.

B. Pokrycie.**X. Ministerstwo skarbu:**

Tytuł 2: Władze skarbowe krajowe:

Przychody zwyczajne:

Przychody z należności za przepisanie i pomiar w utrzymywaniu ewidencji katastru podatku gruntowego i należności za arkusze posiadania, które posiadaczom gruntów mają być doręczone 470.000 zł.

Artykuł II.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 23 maja 1883.

Franciszek Józef r. w.**Taaffe r. w.****Dunajewski r. w.****86.****Rozporządzenie ministerstw sprawiedliwości i skarbu
z dnia 1 czerwca 1883,**

którem stósownie do §fu 23 ustawy z dnia 23 maja 1883 (Dz. u. p. Nr. 83) o utrzymywaniu w ewidencji katastru podatku gruntowego, ogłasza się przepis, dotyczący warunków, pod którymi zaniechane być ma wykonanie pomiaru przez urzędnika pomiarowego, gdy chodzi o oznajmione działły gruntów.

I.

Gdy chodzi o podział parceli, której linie obwodowe tworzą kwadrat lub prostokąt, najwięcej 20 metrów szerokości mający, pomiaru zaniechać należy, jeżeli dział ma być skuteczniony według krotnych części parceli i jeżeli strona oznajmująca doniesie następujące szczegóły:

1. Numer katastralny i zapisany w katastrze rodzaj uprawy parceli, która ma być podzielona;

2. nazwiska posiadaczy, numery katastralne i rodzaje uprawy parcel ościennych w katastrze zapisane;

3. ilość udziałów, które z parceli mają być utworzone;

4. położenie udziałów przeznaczonych dla innych posiadaczy w obrębie parceli pierwotnej i względnie do niezmienionych parcel ościennych.

Plany geometryczne (sytuacyjne), które mają służyć do tego celu, aby podział gruntu bez poprzedniego pomiaru przez urzędnika pomiarowego mógł być w wypracowaniach podatku gruntowego uwidocziony, sporządzić należy w następujący sposób:

1. Plany geometryczne sytuacyjne wygotować należy

a) gdy chodzi o obszary gruntów, leżące w miastach lub zamkniętych miejscach na skalę 1:1440,

b) gdy chodzi o inne powierzchnie na skalę 1:2880
rzeczywistej długości i podać w nich, którą z tych skal zastosowano.

2. Parcele zmienione lub nowo powstałe wykreślić należy w bezpośrednim zetknięciu z parcelami, które pozostały niezmienione, wszystkie punkty stałe, które zdjęciu służyły za podstawę, uwidocznic na planie i granice nowo utworzone odróżnić liniami innej barwy od tych granic parcel, które zostały niezmienione.

3. O ile plan nie został zdjęty za pomocą stolika mierniczego, miary długości i kątów, potrzebne do skonstruowania granic parcel przy zdejmowaniu oznaczone, trzeba na planie wykazać.

4. Błędy w pierwotnym wykreśleniu granic posiadania na mapie katastralnej, gdyby je technik prywatny w ciągu pomiaru dostrzegł, trzeba uwidocznic przez wyrysowanie a następnie przekreślenie błędnych linii mapy katastralnej.

5. Na planie uwidocznic trzeba: nazwę gminy katastralnej, numera katastralne parcel, które zmiana spotyka, jakoteż wykreślonych parcel ościennych, tudzież rodzaj uprawy parcel za pomocą oznaczeń przepisanych do map katastralnych, nakoniec także czas zdjęcia.

6. Różnica pomiędzy miarami długości, jak są przedstawione na planie a rzeczywistymi długościami (granica błędów), nie powinna wynosić więcej nad $\frac{1}{200}$ tych ostatnich.

7. Plan musi być pod względem dokładności uwierzytelniony przez technika prywatnego, urzędownie upoważnionego a w szczególności opatrzone jego potwierdzeniem, iż granicy błędów (ustęp 6) nie przekroczone.

Prażák r. w.

Dunajewski r. w.